

1,700,000 Kr., som vistnok er u hørt i vor ellers ikke korte Jernbanehistorie, hvor man har famlet frem og tilbage, idet man snart har givet større Tilskud til private Baner, snart slet Intet eller saa godt som Intet. Som sagt, i hele vor lange Historie, tror jeg, at det er u hørt, at Kommuner forholdsvis have bragt et saa stort Offer. Jeg mindes saaledes, at Næstved—Slagelse-Banen er vedtaget 1873 som Privat anlæg, det vil sige, den kunde anlægges privat med et Stats-tilskud af 80,000 Kr. pr. Mil, og dog har den fornødne Anlægs sum ikke kunnet komme ind endnu til denne Dag, selv i den frugtbare Egn. Det er altsaa forbausende, saa at ufrugtbare Egne, som der her er Tale om — det er forholdsvis de daarlige i Veile Amt, om end der vel er ret gode Strækninger blandt dem — gennem Byraadene og Amtsråadene have været villige til at tilskyde 1,700,000 Kroner til et Baneanlæg, som Ministeren i Dag har erklæret, at han ikke kunde give sin Tilslutning til, men uden, saavidt jeg kan skjønne, at give Grunde derfor. Thi at Banen er sraa — det tror jeg, var en af de Grunde, han anførte mod den — er i og for sig ikke nogen Grund, da den gaar forholdsvis lige og forbindes store Dele af Landet med hinanden. Ministeren sagde fremdeles, at Banen ikke kan betale sin Drift, uden at man i mindste Maade har hørt det berundet; men det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa; jeg skal kun bemærke, at det nye Princip, man havde glædet sig ved, viser sig overfor dette store Anlæg, i hvert Fald foreløbig, som mindre frugtbringende. Jeg vil derfor tro, at skulde det ny Princip faae nogen Betydning, vilde det være rettest, at man fik en egentlig Jernbaneplan, saaledes at man fik at vide, til hvilke Baner, lokale eller gennemgaaende, der kunde ventes det Stats tilskud; saa ud-jatte Befolkningen sig ikke for at spille baade Tid og Penge, idet det siden mod Forventning viser sig, at Ministeren ikke vil have med Anlægget at gjøre. Hvorvidt det nu vil lykkes at faae en Del af Baneanlægget fra Veile til Holstebro herop, nemlig et Stykke fra Veile til Give, skal jeg ikke udtaale i dette Dieblit. Det forlyder forøvrigt, at der skal være nogen Udsigt til, at man vil vedtage et Stykke Bane fra Veile til Give, over hvilket der maaste snart kan ventes Betynkning; men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Jeg vender mig altsaa til det her fore-liggende Lovforslag, hvor vi have Udførelsen af Principet, ikke paa en gennemgaaende, men paa en ren lokal Bane. Jeg skal strax bemærke, at jeg ikke staar paa det Stand-punkt, som det 3die Medlem for 1ste Kred (Blom) staar paa, idet han jo har den Op-fattelse, at Staten egentlig ikke skal give noget som helst Tilskud til Lokalbaner, da disse ingen Betydning have for Statslivet i det Hele. Den Opfattelse forstaar jeg ikke, den er ganske fremmed for mig. Det forekommer mig, at naar man styrker enkelte Dele af Landet, styrker man det Hele. Landet bestaar jo af Enkeltheder. Ligesaa lidt forstaar jeg den Betragtning, at Sylland skal være utilfreds, fordi Sjælland faar Noget og omvendt. Thi styrker man den ene Landsdel, styrker man ogsaa den anden. Overhovedet er det ikke saa let at afmaale, hvilken Betydning disse enkelte Dele kunne have paa det Hele. Det foreliggende Forslag, hvorpaa altsaa i det Mindste den ene Del af Principet, nemlig et Stats tilskud paa 25,000 Kr. pr. Mil, anvendes, gaar jo ud paa, at der meddeles Koncession paa en Bane fra Horsens til Tørring. Et lignende Forslag blev jo forelagt i Folkethinget 1883, og gif da ud paa kun at tilskyde Halvdelen af Expropriationsomkostningerne. Nu er der endvidere foreslaaet et Tilskud af 25,000 Kr. pr. Mil. Selve Baneanlægget vil komme til at gaa igennem eller berøre 5 Kom-muner, og naturligvis ville flere Kommuner faae Nytte af det. Disse Kommuner have, saavidt jeg har kunnet erfare det, et Hart-kornstilliggende af omtrent 1,947 Tønder, et Indbyggerantal af 8,800 og udgjør 37,800 Tønder Land eller hved 4 Kvadrat-mil — saa helt nøiagtigt kan det naturligvis ikke siges. Det er tilbørlig frugtbart Land, i ethvert Tilfælde er det en meget drifstig Befolkning, hvilket den ogsaa har vist ved at kunne sammenskyde de mange Penge til det Anlæg, hvorom der her er Tale. An-læget berører med sit vestre Endepunkt det jernbanetomme Rum, det vil sige, det berører den egentlige Hedeegn ved Tørring. Selve Banen er 3½ Mil lang, den har 7 eller maaste 8 Stationer; det vil sige 7 Stationer og 1 Holdeplads, naar man regner Horsens og Tørring med, altsaa den er ret rigeligt forsynet. Anlægsomkostningerne ere den-gang anslaaede — og man tør vel gaa ud